

Kur'anın Mucizeliği Hakkında İki Soru ve Cevapları

Birincisi: Bir zat internet üzerinden; piramitlerin henüz anlaşılmayan matematiksel yönü vardır. Bu durum piramitlerin insan icadı olmadığı manasına gelmediği gibi; Kur'anın da bazı matematiksel sırlarının bilinmemesi, onun insan sözü olmadığına delil olamaz, diye Kur'anın mucize oluşuna ve Allah'ın kelamı olduğuna itiraz etmiştir.

Bunun cevabı gayet kolaydır. Çünkü bu itirazda bulunan kişi, her iki zamanın tarihsel olarak birbirinden farkını ve her iki bilinmezin bilinmezlik yönlerinin birbirinden farklılığını bilmediği gibi; galiba bütüncül değerlendirme yeteneği de yoktur. Onun için buna benzer soruları olanlara bir katkı olarak şu beş maddeyi yazıyor ve sizlere gönderiyorum..

1) Piramitlerin bazı yönlerinin bilinmemesi, 3-4 bin yıl önceki tarih ve medeniyet hakkında çok şey bilmememizden kaynaklanıyor. Bu bilinmezlik, bu konuda somut bir arkeolojik veriye henüz ulaşılmamıştır manasındadır. Yoksa bilim adamları, kesin olarak şöyle diyebiliyorlar:

“Piramitlerin yüksek matematiksel özelliklerinin o dönemde çok az kişide var olan ve normal insanların öğrenip uygulayabileceği matematik formüller ile olması gerekir. O gün için bilim tam yayılmadığı ve kayıt etmek imkânları bulunmadığı için veya başkaların eline geçmesin, diye özel tutuldukları için bu matematik bilgileri bize gelmemiştir. Bunun dışında herhangi bir ihtimal yoktur. Yani burada insanın beyin yeteneklerini aşan bir bilgi veya metafizik bir durum söz konusu değildir. Her ne kadar bir kısım şarlatanlar, genel halk kitlelerini etkilemek için bir takım yayınlar yapsa da.. Dolayısıyla bu sınırların bilinmemesi, henüz bununla ilgili somut arkeolojik verilerin ele geçmemesi demektir.

Evet, büyük bir ihtimalle; o günün matematik âlimleri, çok az oldukları ve bu formülleri yazıya geçirebilecekleri imkânlar olmadığı veya başkaların eline geçmesini istemedikleri için; bu bilgiler bize gelmedi. Nitekim bugünün matematik imkânları ile biz bu piramitlerin o gün için harika sayılan özelliklerini son derece kolay ve normal bir çalışma ile yapabiliriz.

Kur'anın matematiksel mucizelikleri ise, ne o günün insanların ne bugünün insanların taklidini ve bir benzerini yapabileceği bir şey değildir.

İster bugün ister Kur'anın yazdırıldığı zaman Kur'anın sonsuzda bir ihtimali olan matematiksel özelliklerini tutturmak için o günün 23 senesi boyunca hem Hz. Muhammed'in hayatına, hem Kur'anın inmesine sebep olan o ortamdaki bütün insanların hayatlarına ve o vakit gerçekleşen bütün olayların akışına egemen olmayı gerektirdiği gibi; veri kaybı ve veri kaymasının olmaması için bütün bu sonsuzda bir ihtimal ile olan verileri bilgisayar tarzı kayıt

etmek gerekir.. O 23 seneyi bir an gibi ve bütün o olan bitenleri tek bir nesne gibi görmek gerekir.

Hulasa: Kur'anın matematiksel özellikleri, insanoğlunun öğrenip uygulayabileceği normal matematik formülleri değildir. Yukarıda saydığımız o sonsuz verileri başı ile sonu ile 23 sene boyunca bir tek veri ve bir an gibi görmek demektir. Bunu yapabilenin tanımı ise ancak şöyle olabilir:

“Bütün her şeyi ve bütün zamanları aşan; 300 küsur bin Kur'an harflerini bir DNA'nın atomları gibi dizen ve kaydeden; 1400 sene boyunca bütün imkansızlıklara rağmen bu düzen ve kaydı koruyan bir güç..”

Bu güç (kudret) sonsuz olduğu gibi, sonsuz bir bilgi ve iradeyi (bilinci) de içeriyor. Başta Kur'an olmak üzere bütün semavî kitaplar bu sonsuz ilim, güç ve bilinç sahibine Allah diyor.

Allah kelimesi, sonsuz ve soyut (ilmî) varlığa sahip ben (kişi) manasına geldiği gibi; Kur'an ayetleri de sonsuzluk ve soyut varlığın bilinmediği o bedevi dönemde daima ve tekrar ile şöyle diyor: ***Allah sonsuz olduğu için (yani yetkinliklerden ibaret olan onun isimleri, her şeyi kuşattığı için) ona göre; en küçük şey ile en büyük şey, bir ile sonsuz birdir..***

2) Tarih ilmi, insanlığın son iki bin yılının hemen hemen her şeyini biliyor. Dindar, dinsiz, Hristiyan, Müslüman, Doğulu, Batılı binlerce bilim adamı 1400 yıllık İslam tarihini adeta didik didik etmiştir... Bütün bu ilim adamları, bir grup insan toplandı da, sonsuzda bir ihtimal ile olabilen bu matematiksel özellikleri Kur'ana verdiler gibi, ne ciddi olarak ne de şaka olarak hiçbir söylemde bulunmazken... Ve hiçbir insanı kuşkulandıracak bir veri, bir kuruntu, bir vehim literatürde yok iken; dil bilmeyen, tarih bilmeyen bir zatın sırf matematik ile ilgili olmakta ortak olan ve bunun dışında başka hiçbir ortak nokta göstermeyen iki farklı meseleyi birbirine ***kıyas etmesi***, demir- çelikten ve plastikten yapıldıkları için; bütün sanayi ürünlerinin yapısını, mühendisliğini ve farklı özelliklerini bir gören; at arabası ile uzaya giden bir aracı (ikisi de araçtır diye) bir gören çocukların hayali sözleri gibi bir şeydir. Akıl, zihin ve muhakeme sahibi olup mantığı, fenleri, matematiği bilen insanların, bu gibi iddialara karşı hiç sıkışmaması gerekir. Fakat insanlarımız ne dini, ne tarihi ne de bilimleri tam bilmediği için ve ortalıkta bilgi kirliliği çok yayıldığı için ilk etapta vehme düşebilir. Bunun da bir hikmeti, bu makaledeki izah gibi analizlerin ortaya çıkmasına sebep olmasıdır.

3) Kur'anın mucizeliği sadece matematiksel özelliklerden ibaret değildir. Kur'an gerek ilmî konulardaki isabeti ve kutsallığı; gerek belagat denilen bütün edebî güzelliklerin zirvesinde olması; gerek 1400 yıl içinde her kesimden milyonlarca insanı özellikle bilim insanlarını sağlıklı, dengeli ve başarılı bir şekilde yetiştirmesi; gerek düşmanlarının onun bir benzerini ortaya koyamaması ve benzeri yüzlerce yönden zirvede oluşu onun bir insan yazması ve kurgusu olmayacağını ispat eder..

Fakat çağımızda iyi bir eğitimin olmaması yani alim geçinen Müslümanların iyi derecede dil, edebiyat ve fen ilimleri olmak üzere temel ilimleri bilmemesi.. ve özgürce düşünememesi; dolayısıyla Kur'anın birçok ayetini yanlış anlamaları, birinci planda işi tıkıyor. Bunun

yanında dindarların, kendilerinde ilim gücünü bulamadıklarından siyasete dalmaları da ikini ilave bir yanlış olarak dinin doğruluğunu ve evrenselliğini karanlıkta bırakıyor.

Bu iki zaafa ilaveten Müslümanlara karşı olan çevrelerin bu ve benzeri eksiklikleri fırsat bilip kötüye kullanması, bizim toplumumuzu cehalet çukurunda bıraktığı gibi; birçok meselenin de yanlış anlaşılmasına sebep oluyor.

Mesela bu çağda bu gibi eksikliklerden dolayı Kur’ana en çok saldıran Doğu Perinçek ve M. İlmiye Çığ’ın iddialarına karşı bu kardeşiniz 20 kitap ve 100’ü aşkın makaleyi kaleme aldı. Bunları okuyanlar, Kur’anın binlerce mucizeliğini görüyor. Mevcut Müslümanların ilmî yetersizliklerinin sebeplerini anlıyor.. Kur’ana karşı olan eleştirilerin ne kadar isabetsiz ve âdeta iftira olduğunu anlıyor ve görüyor. Ekte bu çalışmalardan bir iki tanesini gönderiyorum. İbrahim Peygamber ile ilgili metinlerin yorumu olarak iki makale.

Burada cevabını verdiğim bu soruyu Özlem isminde bir okuyucum, bana yönlendirdi. İnşallah bu üç maddelik kısa cevap yeterli olmuştur. Eğer yeterli olmazsa bu gibi konulara cevap olabilecek birçok makalemiz var. Ek olarak gönderebilirim.

İkinci soru, Halil Özşüer Beyden geldi; özeti şudur: *Kur’ana muhatap olan insanlar; birçok farklı manaları anlıyorlar... Birçoğu da aynı meseleyi çok farklı seviyelerde anlıyor. Bir kısmı ise sadece onu okumak ile yetiniyor. Bu durum, Kur’an için bir eksiklik teşkil etmiyor mu?*

Bunu da iki yönden cevaplamaya çalışalım:

1. Cevap: Hayır, etmez. Çünkü varlık, kâinat ve hayat sonsuz ürünleri vermek için sayısız denilecek derecede göreceli seviyeler içeriyorlar. Varlık ve hayat bu görecelilik ile ve diyalektik yapıları ile son derece manalı, faydalı ve gelişmeye yönelik çalışan bir sistem oluşturuyor. Din buna imtihan âlemi (sistemi) diyor. Bu sistemi oluşturan fizik, biyoloji ve sosyal alan, üç tane sonsuz kaynaktan beslenir. Kaynaklar sonsuz, ama mideler ve ihtiyaçlar sınırlı.

Birinci kaynak, kâinattaki sonsuz enerjidir. Enerji sonsuz olduğu halde anlamlı ve aktif olabilmeleri için, sayısız parçacık, atom ve cisimleri besliyor. Evet, sınırlı somut varlığa sahip her şey, kendi yapısı seviyesinde o sonsuz enerjiden besleniyor.

İkinci kaynak, biyolojik dünyadaki sonsuz bilinçtir. Bu bilinç rızık ve nimetler şeklinde somutlaşarak, sayısız canlıyı besler, geliştirir, güzelleştirir.

Üçüncü kaynak, sosyal hayatı şenlendiren, her bir insanı bir evren kadar yücelten, sayısız imtihan ve gelişmelere sebep olan vahiy hakikatidir. Bu hakikatin üç önemli numunesi

elimizde vardır: Tevrat, İncil ve Kur'an.. Vahiy de enerji ve biyolojik bilinç gibi sonsuzdur. Hatta denilebilir ki; vahiy manevi bir enerji ve manevi bir rızıktır.

Demek midelerin, muhtaçların, kafaların, kalplerin sınırlı veya yetersiz olması, o üç kaynağın sonsuzluğuna ve mükemmelliğine aykırı değildir. Belki farklılıklarla beraber hepsinin doyması ve tatmin olması o kaynakların mucizeliğine delildir.

2. Cevap: Üçüncü kaynağın numunelerinden olan Kur'an ve İncil, çok yönlü olan bu meselenin mahiyetinin şöyle derin analizlerle ifade etmişlerdir:

Bu konuda Kur'anın Anlatımı:

“Saf ve şeffaf rahmetin bir numunesi olan yağmurdan önce rüzgârları müjdeleyici olarak gönderen sadece Allah'tır. Allah bunu böyle yapar; nihayet bu rüzgârlar o çok ağır bulutları hafif bir şey gibi taşıyınca, biz (Allah'ın sistemi) o bulutları tamamen ölmüş bir memlekete sevk ederiz. O su sebebiyle birçok ürün ve meyve çıkartırız. İşte biz ölüleri de böyle çıkaracağız (dirilteceğiz veya diriltiyoruz.) Artık sizin mesaj alıp gerçeği bilmeniz lazım.” (Araf, 57)

Bu ayette üç noktaya dikkat etmek gerekir:

1) Ayet biyolojik bahar dirilişini bildirdiği gibi; aynı kelimeler ile aynı üslup ile hiçbir şey fark etmeden ruhanî ve manevi dirilişi de bildiriyor. Bu ikinci manada rüzgâr, vahyin ve ilhamın esintileri oluyor. Bulutlar, ağır yüce tecelliler demektir. Ölü toprak, başta kalb olmak üzere insanın biyolojik organlarıdır. Meyveler ve ürünler, başta bilgi ve iman olmak üzere sonsuz sevaplar ve gelişmeler demektir. Ölünün dirilmesi, bu fani geçici beden, ölümsüz ve sonsuz olarak yaşayan manevi ve ruhanî bir varlık haline gelmesi demektir. Zikir ise, maddi-manevi bilgi ve mesajlar demektir ki; sistemi çalıştıran en birinci tetikleme noktası odur. Araf suresinin 7/58. ayeti, burada tefsirini yaptığımız 7/57. ayetinin bu ikinci manasını açıkça dillendiren bir benzetmedir. Şöyle ki: *Hoş ve güzel olan toprağın bitkisi o toprağın sahibinin terbiyesine ve iznine göre güzel ve iyi çıkar. Pis toprakta ise yararsız bitkiden başka bir şey çıkmaz. Allah, şükreden (yeteneklerini iyi kullanan) bir millet için ayetlerini (mesajlarını) böylece açıklıyor.*

2) Bir belgesel izlemiş idim. Orada anlattığına göre; bütün ekolojik sistemin çalışması ve sonsuz manalı güzel durumları meyve vermesi, rüzgarların ekinoks (eğik olarak) esmesi ile oluyor.. Eğer bu eğiklik olmasaydı, bu işlerin hiç biri olmayacak idi.

3) Bu ayet, numarası 3 × 19 (57) olduğu gibi, bir özet olan son cümle harfleri hariç (ki bu cümle de 13 harftir) ayetin diğer harfleri Hatt-ı Osmaniye göre şeddelerle beraber 114 harftir. Kur'anın 114 suresinin nasıl bir rahmet ve bahar getirdiğine işarettir. *Umulur ki mesaj alırsınız*, mealindeki bu son cümle, gelen 13. Baptaki mesajın mahiyetini ve manevi dirilişin nasıl gerçekleştiğini bildirdiği gibi, hayatlarında 13 tevafuklarının çok görüldüğü Yahudilere de bir göndermedir.

Ve İncilin İzahı: Matta, Bap 13

O gün İsa evden çıktı, deniz kenarında oturdu. 2-Ve yanına öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, kendisi bir kayığa binip oturdu ve bütün kalabalık kıyıda durdu. 3-Ve İsa onlara mesellerle çok şeyler söyleyerek dedi: İşte, ikinci tohum ekmeğe çıktı; 4-ve ekerken, bazıları yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yediler; 5-ve başkaları toprağı çok olmayan kayalıklar üzerine düştü ve hemen sürdü, çünkü toprağın derinliği yoktu; 6-ve güneş doğunca yandı ve kökü olmadığı için kurudu.. 7-Ve başkaları dikenler üzerine düştü, dikenler çıkıp onları boğdular; 8-ve başkaları iyi toprak üzerine düştü, bazıları yüz, bazıları altmış, bazıları otuz kat semere verdiler. 9-Kulakları olan işitsin.

10-Ve şakirtler gelip İsa'ya dediler: Neden onlara mesellerle söylüyorsun? 11-Ve o cevap verip dedi: Göklerin melekûtu sırlarını bilmek size verilmiştir; fakat onlara verilmemiştir. 12-Zira kimin varsa, ona verilecek ve artırılacaktır; fakat kimin yok ise, kendisinde olan da ondan alınacaktır. 13-Bundan dolayı onlara mesellerle söylüyorum; çünkü gördükleri halde görmezler, işittikleri halde işitmezler ve anlamazlar. 14-Ve onlar için İşyanın:

“İşittikçe işiteceksiniz de, hiç anlamayacaksınız.. Ve gördükçe göreceksiniz de, hiç seçmeyeceksiniz; 15-Çünkü bu kavmin yüreğı kalınlaştı.. Ve kulakları ile ağır işittiler,..Gözlerini de kapadılar.. Olmaya ki, gözleri ile seçeler ve kulakları ile işiteler,.. Yürekleriyle de anlayalar.. Ve tekrar döneler de, Ben onlara şifa vereyim,”¹

diyen peygamberliği yerine geliyor. 16-Fakat ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar ve sizin kulaklarınıza, zira işitiyorlar. 17-Çünkü doğrusu size derim: Birçok peygamberler ve salih adamlar gördüğünüz şeyleri görmek dilediler, görmediler; işittiğiniz şeyleri işitmek dilediler, işitmediler. 18-İmdi, ikinci meselini siz dinleyin. 19-Kim melekût sözünü işitir de anlamazsa, şerir gelip onun yüreğinde ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilmiş olan budur. 20-Kayalıklar üzerine ekilmiş olan da odur ki, sözü işitir ve hemen sevinçle alır; 21-fakat kendisinde kök yoktur, ancak bir zaman içindir ve sözden dolayı sıkıntı ve eza olunca, hemen sürçer.

22-Ve dikenler arasına ekilmiş olan da odur ki, sözü işitir; dünyanın kaygısı ve zenginliğin aldattıcılığı sözü boğar ve söz semeresiz olur. 23-İyi toprak üzerine ekilmiş olan da şudur ki, sözü işitir, anlar ve gerçekten semere verir, bazıları yüz, bazıları altmış, bazıları otuz kat yapar.

24-İsa onların önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin melekûtu, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer;

25-fakat adamlar uyurken, onun düşmanı gelerek buğdayların arasına delice ekip gitti. 26-Ve ekin büyüüp semere verdiği zaman, deliceler de göründü. 27-Ve ev sahibinin hizmetçileri gelip ona dediler: Efendi, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? öyle ise, delice nereden oldu? 28-Ve hizmetçilere: Bunu bir düşman yapmıştır, dedi. Hizmetçiler de ona: Öyle ise, ister misin, gidip onları toplayalım, dediler. 29-Fakat o dedi: Hayır, belki deliceleri toplarken, onlarla beraber buğdayı da sökersiniz. 30-Hasada kadar bırakın, ikisi beraber büyüsün; hasat vaktinde ben orakçılara diyeceğim: Önce deliceleri toplayın ve yakmak için onları demet yapın; fakat buğdayı ambarıma toplayın.

31-İsa onların önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin melekûtu, bir adamın alıp tarlasına ektiğı bir hardal tanesine benzer, 32-o tane ki, bütün tohumların gerçi en küçüğüdür; fakat büyüyünce, sebzelerden daha büyüktür ve ağaç olur; şöyle ki, göğün kuşları gelip onun dallarında yerleşirler.

33-İsa onlara başka bir mesel söyledi: Göklerin melekûtu hamur mayasına benzer, bunu bir kadın almış ve üç ölçek un içine, hepsi mayalanıncaya kadar gizlemiştir.

34-İsa bütün bu şeyleri halka mesellerle söyledi ve onlara meselsiz hiçbir şey söylemezdi; 35-ta ki, peygamber vasıtası ile: “Ağzımı mesellerle açacağım,.. Dünya kuruluından beri gizli olan şeyleri beyan edeceğim,”² diye söylenen söz yerine gelsin.

36-O zaman İsa halkı bırakıp eve gitti. Ve şakirtleri ona: Tarlanın deliceleri meselesini bize anlat, diyerek geldiler. 37-Ve İsa cevap verip dedi: İyi tohumu eken İnsanoğludur; 38-tarla ise, dünyadır ve iyi tohum melekûtun oğullarıdır ve deliceler şeririn oğullarıdır; 39-onları ekmiş olan düşman İblistir; hasat dahi dünyanın sonudur ve orakçılar meleklerdir. 40-İmdi, delicelerin toplanıp ateşle yakıldığı gibi, dünyanın sonunda da böyle olacaktır. 41-İnsanoğlu meleklerini gönderecektir ve onlar sürçmeğe sebep olan bütün şeyleri ve fesat işleyenleri

¹İşaya 6:9,10

²Mezmur 78,2

onun melekûtundan toplayacaklar; 42-ve onları fırın ateşine atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. 43-O zaman salihler Babalarının melekûtunda güneş gibi parlayacaklardır. Kulakları olan işitsin.

44-Göklerin melekûtu tarlada saklı bir hazineye benzer. Onu bir adam bulup gizledi ve sevinçle gitti, bütün varını satıp o tarlayı satın aldı. 45-Yine, göklerin melekûtu güzel inciler arayan bir tacire benzer; 46-ve o, değeri büyük bir inci bularak gitti, bütün varını satıp inciyi satın aldı.

47-Yine, göklerin melekûtu denize atılan ve her çeşitten toplayan bir ağa benzer; 48-dolduğu zaman, onu kıyıya çektiler ve yere oturup iyileri kaplara koydular, fakat kötülerini dışarı attılar. 49-Dünyanın sonunda böyle olacaktır; melekler gelip kötülerini salihlerin arasından ayıracaklar; 50-onları fırın ateşine atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

51-Bütün bu şeyleri anladınız mı? Onlar İsayaya: Evet, dediler. 52-O da onlara dedi: İmdi göklerin melekûtu kendisine öğretilmiş olan her yazıcı, hazinesinden yeni ve eski şeyler çıkaran ev sahibi adama benzer.

53-Ve vaki oldu ki, İsa bu meselleri bitirince, oradan çekildi.

54-Ve memleketine gelerek onların havrasında öğretti; şöyle ki, onlar şaşırıp dediler: Bu adamın bu hikmeti ve bu kudret işleri nereden? 55-Dülgerin oğlu bu değil mi? anasının adı Meryem değil mi? kardeşleri Yakub, Yusuf, Simun, Yahuda değil mi? 56-Bütün kız kardeşleri yanımızda değiller mi? İmdi bu adamın bütün bu şeyleri nereden? ! 57-Ve onda sürçtüler. İsa da onlara dedi: Bir peygamber kendi memleketinden ve evinden başka yerde itibarsız değildir. 58-Ve İsa, onların imansızlıklarından dolayı, orada çok kudret işleri yapmadı.

[Bu 13. bapta ise, Hz. İsanın şahsî hayatı, Yahudi kişiliği, Meryemoğlu olması, kardeşleri ve kız kardeşleri ile beraber yaşaması, sanatkâr şahsiyeti (Dülgeroğlu olması) anlatılıyor. Hz. İsa kendi şahsını, öyle yüksek derecede Allah'a, İncile, melekûta adanmış ki, normal beşerî bir hayat yaşaması gereken bu boyutuyla dahi bir elçi, bir peygamber gibi davranıyor.. Yedi başlı şeytanın tuzaklarına ve melekûtu halkın elinden almaya çalışmasına karşı; kendi şahsî bir özelliği olan Biyolojinin diliyle yedi meseli, gaybî yorumlarla anlatarak, halka melekûtu, cenneti hak ettirmeye çalışıyor; herkese, her kesime rahmet olduğunu ispat ediyor... Fakat burada yani bu Yahudi şahsiyette maddî mucizeler gösterilmiyor. Bunun da birkaç sebebi var:

a) Bu bapta öyle yüksek derecede, edebî, sanatkârane bir dil ve temsiller kullanılmıştır ki; hissî (maddî) mucizelere ihtiyaç kalmamıştır.

b) Biyoloji, başlı başına bir mucizedir; sürekli gelişen ve hiç ölmeyen, soyut olduğu halde somutlaşan, ilahî bir dildir. Ve bu dilin en zirvedeki kelimesi, Hz. İsanın mucizevî şahsiyetidir.

c) Bu bapta ve bu makamda muhatap, bizzat Yahudi milleti olduğundan ve Yahudiler, mucizelere karşı ülfet ve vurdumduymazlık içinde olduklarından, israf olmasın diye ayrıca onlara maddî mucizeler gösterilmemiştir.

d) Bu babın 58. ayetinde anlatıldığı gibi; Yahudiler, imansızlıklarından dolayı İsayaya teslim olmak istemediklerinden, İsa onlara maddî kudret işlerini göstermedi... Yani onları bir nevi cezalandırdı...

Ayet 16-17'de anlatıldığı gibi; İncili yaşayan, saf vahiy ve kelam olan İsanın peşinde gidenler –ve bir manada İslâm mutasavvıfları da– şeriatı ve dünya hayatının düzenini esas alan Yahudi peygamberlerinden daha fazla gaybın ve melekûtu sırlarını biliyorlar. Evet, peygamberlik ayrı, insanın keşfinin açık olup veli olarak bir nevi miraca çıkması, 17 sayısının işaret ettiği gibi, âlem ve boyut değiştirmesi başka bir şeydir.

Ayet 44-45'te hatırlatıldığı gibi; bu şekilde yani dünyayı ve maddeyi esas alan Yahudi karakterlilerin çoğu, gayb ve melekûtun sırlarından mahrum kalıyorlar... Fakat az da olsa, onlardan bazıları, bütün servetini harcayıp gaybın incisini, melekûtun hazinesini kazanmışlardır. Evet, Yahudi tarihinde az, fakat büyük ve kaliteli evliyalara çıkmıştır. Son olarak, bu babın mucizevî kelimelerinin tefsirine geçmeden önce, sembolik ve işarî yönüyle üç önemli özelliğine işaret edelim:

1) 13 sayısının tevafukları, Yahudi tarihinde bolca bulunur. 13 sayısı, aynı zamanda şeytanın ve şerrin de sembolüdür. Serbestiyetin ve özerk davranışın da işaretidir... Evet, şeytan, Allah'ın izniyle, Allah'a karşı özerk ve serbest davranabiliyor. Yahudiler de, eski kadim dindarlıklarından ve zeki oluşlarından ve seçkin bir millet olduklarından, tarihte hep özerk ve serbest girişimlerle hayat geçirmişlerdir... Öyle ki, bu özellikleri, bazen başlarına belalar getiriyor. İşte bu bap, bu işaretiyle bize diyor ki; melekût, cenneti kaybetmenin en mühim amili şeytan gibi, Allah'ın iradesine karşı gelip hepten serbest hareket etmektir. Ve bunları kazanmanın yegâne çaresi de, Allah'ın iradesiyle entegre olup, ona hakiki kul olmaktır.

2) Bu bapta Hz. İsanın fonksiyoner yönü olarak onun edebî ve sanatkâr (dülgeroğlu) kişiliği görünüyor. Ve bu yarı maddî yarı manevi özellik, Allah'tan İsa vasıtası ile Yahudilere verilmiştir ki; 2000 senedir, dünyanın edebiyatını ve bu asırda sinemasını ellerinde tutuyorlar... Fakat bu Yahudiler, her şeyi aşırı derecede somutlaştırdıklarından, melekût ve cennet yerine mülk ve faizi kazanıyorlar. Zaten meseller, gaybî ve soyut hakikatleri somutlaştırıp halka ve avama göstermektir ki, bu babın birinci konusu budur.

3) Bu bapta yedi önemli mesel anlatılır. Bu yedi sayısı, hem yedi duyguya, hem Yahudilerin güç ve edebiyatlarının sembolü olan yedi şamdana, hem yedi başlı şeytana karşı bir çare oluşa, hem yedi günlük, yedi dönemli dünyanın insanı yutmasına karşı yedi çareye bakar. Yedi sayısı, ayrıca çokluk ve kesret işaretidir, insanın özellikle avamın çokluktan kurtulması, vahdete, birliğe, melekûta geçmesi, ancak mesellerle olur ki; melekût ehli olan Havarilerin bir kısmı dahi bu mesellere ihtiyaç hissetmişlerdir.

19. ayette geçen **melekûtun sözü** tabiri, melekût ve gayb âleminde gelen **vahiy** demektir ki; 19 sayısı İsanın, vahyin ve Kur'anın sembolüdür. Bazen de bunlara karşı gelen Antichristin (deccalin) sembolü olur. Çünkü imtihan esprisi kapalılık gerektirir. (Bu konuda özel bir çalışmamız var, işin tahkikini ona havale ediyorum.)

Hatırlatmak gerekir ki; bu babın tefsir ve açıklamalarında sözü fazla uzatmadan kısa keseceğiz. Çünkü en büyük yorumcu ve açıklamacı şahsiyetiyle İsa bizzat kendisi, bu meselleri yorumluyor, gaybî hakikatlerini açıklıyor. İşte:

1-Ayet 1-9: *O gün (devletin kurulduğu gün) İsa evden çıktı.* (Demek devlet, kurulduktan sonra ve Yahudi şahsiyeti itibariyle İsa'nın evi olabilir. Yoksa daha önce, insanoğlu olarak başını sokacak bir yeri yoktu.³ Ve böyle bir durum da olmamalı! Çünkü hizmet için seferber olmak gerektir.)

³Matta, 8/20

“*Ve yanına öyle büyük bir kalabalık toplandı ki...*” Demek halk, İsa’nın somut şahsiyetine ve sosyal hayattaki etkinliğine daha çok geliyorlar, ona sarılıyorlar. Daha önce vahiy ve kelâm olarak bu kadar ilgi görmüyordu.

“*Kendisi bir kayığa binip oturdu... Ve bütün kalabalık kıyıda durdu...*” Yani kişi; insan, beşer, sanatkâr ve devlet adamı olarak kayıklar ve korumalar tutabilir. Ve halktan ayrı durabilir. Fakat vahiy, kelâm ve peygamber olarak bunu yapmamalı! Ve korumaya da gerek yoktur. Çünkü onun korunması Allah’a aittir.

“*Ve bütün kalabalık kıyıda durdu...*” Evet, halk, genellikle işin kenarında durur, onun için işlerin, olayların mahiyetini tamamıyla bilmez. Meğer meseller vasıtasıyla gözleriyle görüp kavrasa!

“*Kulakları olan, işitsin...*” Yani insan, önce işitir, anlar; sonra söyler ve yaşar; cennet ve melekûtu hak eder. Bu ifade ile ilgili izahat daha önceki baplarda geçmişti.

Ayet 13: “*Bundan dolayı, (halktaki özellikle Yahudilerdeki insanî ve dinî birikim hepten kaybolmasın diye) onlara mesellerle söylüyorum... Çünkü gördükleri halde görmezler; işittikleri halde işitmezler ve anlamazlar.*”

Bu son kelime olan “*anlamazlar*” sözü, bir evvelki iki kelimenin açıklamasıdır. Görmemenin ve işitmemenin nasıl olabileceğini açıklıyor... İşaya peygamberin ihbarı da bunu açıklıyor. Ve bu gerilemenin Yahudi tarihinde hangi dönemde olacağını bildiriyor: Yani o dindar, çalışkan ve zeki millet, her şeyi, her çareyi bırakıp sadece Mehdi ve Mesih’in gelmesini bekledikleri için bu hale düşmüşler. İşte ayet 14-15...

Ayet 16: “*Burada muhataplar, dindar Hristiyanlar ve özellikle 12 Havaridir ki; onlar da aslen Yahudi oldukları halde; Mesih ve İncil ve hizmetteki seferberlik ile bu tarz geri zekâlılıktan kurtulabilmişlerdir.*”

Ayet 22: “*Evet dünyanın kaygısı, zenginliğin aldatıcılığı, zengin-fakir demeden imtihanı, melekûtun sırrını kaybettiren iki büyük dikendirler; insanın ruhunu ve kalbini kanatıyorlar, onu kör ediyorlar.*”

2. Mesel, ayet 24-30: “*Birinci mesel, daha çok fakir çiftçiler için iken; birinciler, yedi noktada (yedi duyguda) kaybetme ve kazanma ile yüz yüze iken; burada bu ikinci meselde, bir tek duygu konusunda (imanda) imtihan, söz konusu oluyor. Bu ayetlerin izahı ayet 36-43’te geçiyor.*”

Ayet 35: *Ağzımı mesellerle açacağım. Dünya kurulalıdan beri, gizli olan şeyleri beyan edeceğim..* İşte Tivrattaki sembolik anlatılar ve şahsiyetler.. İşte İncilin sembolizmi.. İşte Kur’anın temsilleri.. İşte Mevlâna’nın ve Sadi’nin hikâyeleri.. İşte Risale-i Nur’un misalleri.. İşte modern dünyanın romanları; özellikle Yahudi sineması, bu ayetin mucizevî ihbarını gerçekleştirmişlerdir. Evet dinsizlerde mana ve soyut değerler olmadığı için edebiyat ve temsil dili zayıf oluyor.

3. Mesel; ayet 44: “Diğer mesellerde malzeme çokça nesneler iken, burada malzeme, misal pek değerli bir hazinedir. Evet değerli şeyler azdır ve değerli şeyleri ancak değerli kişiler kazanabilir.”

4. Mesel, ayet 45: Burada yukarıdaki aynı sebep-sonuç ilişkisi vardır. Ayrıca buradaki nesne hem değerli, hem güzeldir: *Hazine*, melekût ve gayb âlemi ise; burada inciden maksat, güzel ve değerli cennettir.

5. Mesel, ayet 47: Evet dünya hayatı, bir deniz gibidir, olaylarla sürekli çalkalanıyor; herkes onda ölüyor, ağa takılıyor... Demek önemli olan değerli ve faydalı olmaktır ki; değerli başka bir yere (kapa), cennete taşınısın!

6. Mesel, ayet 31: Bu ayette işaret edilen Havariler, o günkü sosyal tarlada, tohumların en küçüğü, kimlikleri olmayan fukara idiler. Fakat Allah’ın en önemli yasalarından biri de şudur: *En küçük çekirdeklerden en büyük ağaçları yaratır.* Evet, o fukara Havariler, İncil ve İsa sayesinde öyle büyük ağaçlar oldular ki, melekler, Ruhulkudüs onların üstüne kondu, peygamberane işler yapmaya başladılar. Ayet 51-52’de anlatılan tiplere ise, daha önce Yahudi ve yazıcı olduğu halde, İsaya ve İncile inanıp, çift kat sevap kazanan, çift dikiş tutturan, eski-yeni her nevi ilmî sermaye, yanında bulunan âlimlerdir ki, fukara havari ve sahabe seviyesinde olmasalar da, dine ve dindarlara faydaları çok büyük olur.

7. Mesel, ayet 33: Diğer mesellerde özne, söz (1. mesel), iman (2. mesel), kültür (6. mesel), para (3. mesel), ilim ve sanat (4. mesel) ve balık (devlet) (5. mesel) iken; burada bu yedinci meselin öznesi, hamur ve yemektir. Evet, başka bir yerde Hz. İsanın *Ferisilerin hamurundan sakının*, demesinden anlıyoruz ki; bu 7. meselin manası, bilgi ve marifettir ki; diğer mesellerin tümünü içine alıyor. Evet, bilgi ve marifet, her şeyin özüdür, maya gibi her şeye, her tarafa sirayet eder. Yahudilerin Mayasız Hamur Bayramını kutlamalarından anlıyorum ki, bu önemli geleneğin anlamı; onların başta Mısırlılar olmak üzere hiçbir millettten etkilenmemeleri, onlardan bilgi almamaları, onlarla evlenmemeleridir. B. Said Nursî de yakın talebeleri için buna benzer bir uyarıda bulunuyor. *Ve vaki oldu ki; İsa, bu meselleri (dersleri) bitirince, oradan (Yahudiyeden) çekildi.*

Ayet 54: *Kendi memleketine (vatan edindiği yere) gelerek, onların havrasında (meydanda veya mabette) öğretti.* Fakat Allah’ın evrensel yasasının bir tecellisi olarak, hiçbir peygamber, kendi memleketinde itibar görmediği gibi o da itibar görmedi.

Ayet 55: *Bu adam, dülgeroğlu olan bir sanatkârdır; işte, annesi, işte kardeşleri; kız kardeşleri buradadır. Bu adam, bizim gibi düz bir insan olmaktan başka bir şey değildir;* dediler. Ona verilen hikmet, ilim, edebiyat ve mucizelerin evrensel kaynağını anlamadılar; onda sürçtüler. Burada, bu iki ayette iki katlı bir dezavantaj anlatılıyor. Bunlar, hem avam ve Yahudi oldukları için hakikati anlamadılar; hem onun akrabaları ve yakınları oldukları için vahiy ve kelâm olan İsaya anlamadılar.

Bu Matta İncilini tefsir ettiğim zaman, 55 ve 56. ayette geçen **İsanın Kardeşleri** kavramının evrensel manasını tam anlamamıştım.. Sonra bunun dünya kadar geniş bir manası olduğunu

anlatan ve bu dört kardeşin hem kavram hem tarih olarak neye tekabül ettiğini izah eden iki makale yazdım.. Birini ekte gönderiyorum. Şimdi hatırladım ki, ayette geçen İsanın kız kardeşleri kavramını yazmamışım. Makalede anlatıldığı üzere İsanın kardeşleri diğer din ve medeniyetlerdir; buna göre kız kardeşleri dünyadaki maddi devletler ve oluşumlardır ki; diğer dini medeniyetlere göre çok belirgin olmadıkları için onlara isim konulmamıştır.

57. ayette anlatılan hakikat ve hikmet, evrensel bir yasadır... 57 sayısı, 19x3'tür, yasal olayların sembolüdür; hayatı 19'lu olan İsanın da bu yasadan nasibini aldığını gösterir.

Ayet 58: *Ve İsa onların imansızlıklarından onlara mucize göstermedi..* Maalesef, bugünkü Hristiyan dünya da, böyle bir hal içine girdiklerinden; İncil, hikmet ve vahiy kaybolmuş ve kudret işleri (mucizeler) de çok azalmıştır. İnşaallah olağanüstü bir şekilde bu kötü hal tersine döner. Kudret işleri ve hikmet yine eski etkilerini gösterir. Zaten 58 sayısı, olağan olayların bir ötesine yani mucizevî ve soyut boyuta işaret eder... Kur'an, 36/58. ayetine bakınız!

[İncilde Hz. İsa, vahyin yapısını ve vahyin gelmesine dayanan imtihan dünyasının nasıl kazanılacağını ve neden bazen kaybedildiğini çok mucizevî bir şekilde kendisi anlatıyor. İncil İsanın kendisi oluyor. Çünkü o, Kur'anın da (4/171 (8*19) İncillerin de ifadesi ile canlı bir vahiydir; mucizevî bir yapıdır; maddeten ve manen ölü olan yapıları ve kişileri diriltiyor. Müslümanlarda İsa hakikati, Kur'an olarak tahakkuk ediyor. Nitekim Kur'an mucizevî özellikler taşır, maddi (sosyal) ve manevi (ruhanî) dirilişlere kaynak oluyor.]

Bahaeddin Sağlam
30. 07. 2013